

- 1) Art. 73 B i 73 D, ust. 1 i 3, TWE (obecnie, odpowiednio, art. 56 WE i art. 58, ust. 1 i 3 WE) stoją w sprzeczności z przepisami dającymi jedynie osobom uzyskującym dochody z kapitału pochodzącego z Austrii możliwość wyboru między podatkiem mającym postać zwolnienia w wysokości 25 % a zwyczajnym podatkiem dochodowym z zastosowaniem stawki zmniejszonej o połowę, przewidując jednocześnie, iż dochody z kapitału pochodzącego z innego Państwa Członkowskiego są objęte zwyczajnym podatkiem dochodowym, bez obniżonej stawki podatkowej.
- 2) Odmowa przyznania osobom uzyskującym dochody z kapitału pochodzącego z innego Państwa Członkowskiego korzyści fiskalnych przyznawanych osobom uzyskującym dochody z kapitału pochodzącego z Austrii nie może być uzasadniona faktem, iż dochód spółek mających siedzibę w innym Państwie Członkowskim jest nisko opodatkowany.

(¹) Dz.U. C 261 z 26.10.2002.

WYROK TRYBUNAŁU

(pierwsza izba)

z dnia 15 lipca 2004 r.

w sprawie C-321/03 (wniosek Bundesfinanzhof o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym): Finanzamt Rendsburg przeciwko Detlevowi Harbsowi (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Art. 25 — Wspólny system ryczałtu dla producentów rolnych — Wydzierżawienie części gospodarstwa rolnego)

(2004/C 228/11)

(Język postępowania: niemiecki)

(Tłumaczenie robocze; tłumaczenie ostateczne zostanie opublikowane w „Zbiorze Orzeczeń Trybunału”)

W sprawie C-321/02, której przedmiotem był skierowany do Trybunału, na mocy art. 234 WE, przez Bundesfinanzhof (Niemcy), wniosek o wydanie, w ramach zawisłego przed tym sądem sporu między Finanzamt Rendsburg a Detlevem Harbsem, orzeczenia w trybie prejudycjalnym w przedmiocie wykładni art. 25 Szóstej dyrektywy Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (77/388/EWG) (Dz.U. L 145, str. 1), Trybunał (pierwsza izba), w składzie: P. Jann, prezes izby, A. Rosas i S. von Bahr (sprawozdawca), R. Silva de Lapuerta i K. Lenaerts, sędziowie, rzecznik generalny: P. Léger, sekretarz: R. Grass, wydał dnia 15 lipca 2004 r. wyrok o następującym rozstrzygnięciu:

Artykuł 25 Szóstej dyrektywy Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku należy interpretować w ten sposób, że producent rolny, który oddał w dzierżawę lub w najem podstawową część swojego gospodarstwa rolnego i który prowadzi dalej, na pozostałej części gospodarstwa, działalność w zakresie produkcji rolnej, z tytułu której podlega on pod wspólny system ryczałtu przewidziany przez ten artykuł, nie może poddać przychodów z takiej dzierżawy lub najmu pod ten system ryczałtu. Przychód przypadający z tego tytułu powinien podlegać normalnemu albo, w danym przypadku, uproszczonemu systemowi podatku od wartości dodanej.

(¹) Dz.U. C 289 z 23.11.2002.

WYROK TRYBUNAŁU

(pierwsza izba)

z dnia 15 lipca 2004 r.

w sprawie C-345/02 (wniosek Hoge Raad der Nederlanden o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym): Pearle BV in. przeciwko Hoofdbedrijfschap Ambachten (¹)

(Pomoc państwa — Pojęcie pomocy — Wspólna kampania reklamowa gałęzi gospodarki — Finansowanie za pomocą składki specjalnej pobieranej od przedsiębiorstw należących do tej gałęzi gospodarki — Udział jednostki organizacyjnej prawa publicznego)

(2004/C 228/12)

(Język postępowania: holenderski)

(Tłumaczenie robocze; tłumaczenie ostateczne zostanie opublikowane w „Zbiorze orzecznictwa Trybunału”)

W sprawie C-345/02, mającej za przedmiot, złożony do Trybunału przez Hoge Raad der Nederlanden (Holandia), na podstawie art. 234 WE w zawisłym przed tym sądem sporze pomiędzy Pearle BV, Hans Prijs Optiek Franchise BV, Rinck Opticiens BV i Hoofdbedrijfschap Ambachten, wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym w kwestii wykładni art. 92 ust. 1 traktatu WE (po zmianach art. 87 ust. 1 WE) i art. 93 ust. 3 traktatu WE (po zmianach art. 88 ust. 3 WE), Trybunał (pierwsza izba), w składzie P. Jann, przewodniczący izby, A. Rosas, S. von Bahr, R. Silva de Lapuerta i K. Lenaerts (sprawozdawca), sędziowie, rzecznik generalny: D. Ruiz-Jarabo Colomer, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 15 lipca 2004 r. wyrok, którego rozstrzygnięcie brzmi następująco: